

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členov senátu JUDr. Aleny Adamcovej a Mgr. Petra Melichera, v právnej veci navrhovateľky: **Ing.arch. H. G.**, zastúpená Mgr. A. Š., proti odporkyni **Sociálnej poisťovni, ústrediu so sídlom v Bratislave**, Ul. 29. augusta č. 8, **o naviac vyplatenú sumu na čiastočnom invalidnom dôchodku**, na odvolanie odporkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo 16. júna 2009, č.k. 5Sd/117/2008-35, rozhodol

t a k t o :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo 16. júna 2009, č.k.5Sd/117/2008-35 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva**.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom krajský súd podľa § 250q ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej v texte rozsudku len „O.s.p.“) zrušil rozhodnutie odporkyne č. X. z 24. júna 2008 v spojení so zmenovým rozhodnutím z 27. novembra 2008, ktorým odporkyňa navrhovateľke uložila povinnosť vrátiť neprávom vyplatený čiastočný invalidný dôchodok v celkovej sume 30.898 Sk.

Zároveň krajský súd zaviazal odporkyňa zaplatiť navrhovateľke náhradu trov konania vo výške 299,58 Eur.

V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že v žiadosti o priznanie čiastočného invalidného dôchodku navrhovateľka neuviedla všetky skutočnosti rozhodujúce pre vznik nároku na dávku a jej výšku a dávku aj poberala, avšak ani v preskúmvacom konaní nebolo jednoznačne preukázané, že vedela, resp. z okolností musela predpokladať, že jej dávka nepatrí, alebo bola jej vyplatená neprávom a že konala s úmyslom zatajiť dôležité skutočnosti, rozhodujúce pre vznik nároku na dávku a jej výšku a to s prihliadnutím na skutočnosť, že odporkyňa už v roku 1997 vedela o tom, že navrhovateľke bol vydaný živnostenský list, odporkyňa napriek tejto vedomosti evidenčné listy neopravila a ani nevyzvala navrhovateľku na úhradu poistného a tieto okolnosti mala odporkyňa zohľadniť v čase, keď rozhodovala o čiastočnom invalidnom dôchodku pre navrhovateľku, ktorý jej od 1. júna 2000 aj priznala.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podala odporkyňa v zákonnej lehote odvolanie, a to z dôvodu, že z vykonaného dokazovania a zo spisovej dokumentácie jednoznačne vyplýva, že konaním navrhovateľky (neuvedením rozhodujúcich skutočností v žiadosti o priznanie čiastočného invalidného dôchodku) bola naplnená skutková podstata zodpovednosti za neprávom vyplatený čiastočný invalidný dôchodok uvedená v § 107 ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení, pretože navrhovateľka zamlčala skutočnosť, že aj v období od 1. novembra 1993 do 31. júla 1994 bola samostatne zárobkovo činnou osobou podľa § 61 Vyhl. federálneho ministerstva práce a sociálnych vecí č. 149/1988 Zb., nakoľko mala vydaný živnostenský list a bola povinná platiť poistné na dôchodkové poistenie. Žiadala aby dovolací súd rozsudok zmenil a rozhodnutie X. z 24. júna 2008 v spojení so zmenovým rozhodnutím z 27. novembra 2008 ako vecne správne potvrdil s tým, že odporkyňa nie je povinná nahradiť trovy konania.

Navrhovateľka žiadala prvostupňový rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 250s O.s.p. v spojení s § 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal

bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250l ods. 2 v spojení s § 250ja ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie odporkyne nie je dôvodné.

Z podkladov zadovážených administratívnom konaní je zrejmé, že odporkyňa podľa § 107 ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb. uložila navrhovateľke povinnosť vrátiť neprávom vyplatenú časť čiastočného invalidného dôchodku v sume 30.898 Sk za dôchodok vyplatený v období od 1. júna 2000 do 1. apríla 2002, pre neúplne vyplnenie žiadosti o priznanie čiastočného invalidného dôchodku, ktorú skutočnosť zistila v roku 2001 a ktoré dlžné poistné za obdobie od 1. apríla 1989 do 31. decembra 1995 zaplatila navrhovateľka až 31. júla 2001, pričom o skutočnosti, že navrhovateľka mala vydaný živnostenský list a poistné neplatila, bola odporkyni známa už od r. 1997, odkedy evidenčné listy vedené pre navrhovateľku neopravila.

Úlohou krajského súdu bolo postupom podľa ustanovení tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku preskúmať zákonnosť rozhodnutia odporkyne, ktorým podľa § 107 ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení rozhodla, že navrhovateľka, ako príjemca dávky, ktorá nesplnila niektorú jej uloženú povinnosť, prijímala dávku alebo jej časť, hoci vedela alebo musela z okolností predpokladať, že sa vyplatila neprávom alebo vo vyššej výmere, ako patrila, alebo vedome inak spôsobilá, že dávka alebo jej časť sa vyplatila neprávom alebo vo vyššej výmere, ako patrila a či bola povinná vrátiť dávku alebo jej časť odo dňa, od ktorého nepatrila vôbec alebo v poskytovanej výške.

Odvolací súd podľa § 219 ods. 2 O.s.p. konštatuje správnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia a v celom rozsahu sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave zo 16. júna 2009, č.k. 5Sd/117/2008-35, na ktorý zároveň odkazuje, nakoľko odporkyňa v odvolacom konaní a ani v konaní pred súdom prvého stupňa nepreukázala, že by navrhovateľka porušila ust. § 107 ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení a, že neexistuje právny dôvod na vrátenie neprávom vyplatenej dávky, nakoľko odporkyňa sama svojou nečinnosťou tým, že neopravila evidenčné listy navrhovateľky, hoci už v roku 1997 mala o tejto skutočnosti vedomosť, a urobiť tak mohla, pričom aj navrhovateľka mohla na základe toho potom dlžné poistné zaplatiť skôr ako v roku 2001. Ak tak nepostupovala a evidenčné listy

neopravila, nemôže bez ďalšieho preniesť celú svoju zodpovednosť za svoje pochybenia na ťarchu navrhovateľky.

Z tých istých dôvodov aj odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie odporkyne z 24. júna 2008 a v spojení so zmenovým rozhodnutím z 27. novembra 2008 nebolo vydané v súlade s § 107 ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení, a preto rozsudok krajského súdu podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. Náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd v konaní úspešnej navrhovateľke nepriznal, nakoľko si žiadne neuplatnila (§ 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p.) a neúspešná odporkyňa nemá právo na náhradu trov konania.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 24. novembra 2009

JUDr. Ida Hanzelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Anna Koláriková